

DESIRE®

Katherine Garbera
Líc a rub lásky

 HARLEQUIN®
TM

KATHERINE GARBERA

LÍC A RUB LÁSKY

PŘEKLAD

JANA PEŠKOVÁ

Milá čtenářko,

jsem rád, že jste sáhla po mých březnových titulech! Věřím, že si přijdete na své. Příběhem Hledá se otec se završují události na ranči Mesa Falls, a tak se rozloučíme se skupinou bývalých spolužáků, dnes majitelů ranče. Krev Vám jistě rozproudí pikantní romance Líc a rub lásky, ve které zralá umělkyně a majitelka galerie objeví svou vnitřní bohyni, díky které se postaví svým strachům a dovolí si vztah s mladším partnerem. Nu a v povídce Sázka na jistotu hledá své místo na zemi a mezi lidmi mladá a nezkušená dívka, silně poznamenaná disfunkční rodinou. Že se jí to podaří po boku sexy kovboje, je už jen malá nápověda...

Přeju Vám ničím nerušené, krásné chvílky s knihou.

S láskou

Váš Harlequin

Katherine Garbera

LÍC A RUB LÁSKY

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
In Bed with His Rival

První vydání:
Harlequin Books, 2020

Překlad:
Jana Pešková

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hythová

© 2020 by Harlequin Books S.A.
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2022

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek / Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-276-7775-4 (EPUB)
ISBN: 978-83-276-7776-1 (MOBI)
ISBN: 978-83-276-7777-8 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Piper Hollowayová milovala svatby. Kdo by je taky neměl rád? Jsou to radostné události.

Její neteř Harley a Grant Everett čekali na své „dokud nás smrt nerozdělí“ velmi dlouho. Piper jim jejich manželské štěstí nezáviděla, ale také příliš netoužila jej sledovat až zas tak zblízka.

Všechny tyto oslavy šťastných dvojic v ní probouzely pochybnosti, jestli jí něco neschází, přestože jinak byla se svým údělem svobodné ženy naprosto spokojená. Měla své umění, které bylo spolehlivějším zdrojem štěstí než nějaký muž, a také až donedávna prosperující galerii. Navzdory tomu, že nikdy neměla žádný podíl ve firmě Wingate, tak ji mnozí podezřívali, že by mohla mít něco společného s jejich údajně pochybnými obchodními transakcemi, a díky tomu její klientela značně prořídla.

Ale na ničem z toho teď nezáleželo. Byla tu, aby oslavila svatební den své neteře a podpořila svou sestru Avu, která právě učinila velmi těžké rozhodnutí, když se odstěhovala z domu svého blízkého přítele Keitha a zařídila si vlastní bydlení. Bylo pro ni náročné se po smrti manžela znovu postavit na nohy a v Keithovi měla velkou oporu, dokud nezjistila, že mu nestačí být jejím přítelem, ale chce s ní mít

milostný poměr. Takže vzhledem k tomu všemu si všichni potřebovali trochu pozvednout náladu.

V Royalu, v Texasu, byla nádherná listopadová sobota. Jakkoliv Piper milovala život v Dallasu, byly chvíle kdy se jí po Royalu stýskalo, přestože teď, co se Ava a její rodina ocitli ve víru skandálu, bývala doma docela často. Pochopitelně jí však nechyběly místní pomluvy, které, když skandál s pašováním drog a praním špinavých peněz ve firmě vypukl, učinily z života její rodiny skutečné peklo.

Všechny účty Wingateů byly zablokovány a majetek včetně jejich domu zkonfiskován. Piper věděla, že Harley snila o svatbě v sídle Wingateů, což teď nebylo možné. Ranč Grantovy rodiny se však na nevelkou svatební oslavu dokonale hodil. Bylo zde především příbuzenstvo a ti z jejich přátel, kteří s Wingateovými a Hollowayovými vytrvali v dobrém i zlém.

Everettův ranč byl velký a rozlehlý a zahrada byla na hostinu krásně vyzdobená. Harley byla velká ochránkyně přírody, což se odrazilo ve volbě místa S Grantem se rozhodli, že se svatba bude konat ve staré stodole, která byla vyzdobena pod dohledem její starší sestry Beth. Židle stály v řadách a navzdory tomu, že Wingateovi už nebyli v Royalu tak oblíbení jako dřív, se tu sešla docela pěkná skupinka oslavujících. Každý byl šťastný, že se nedostavil „strýček Keith“, zvláště kvůli tomu, jak by to nesla Ava. Starší sestra Piper stále truchlila po svém manželovi, který zemřel přede dvěma roky, a nikdo Keithův zájem o ni neschvaloval. Piper Avě nic neříkala, neboť se s ní nerada přela, zvláště pokud šlo o muže, ale i ona měla dojem, že se o ni Keith zajímá až příliš. Její sestra, teď byla jen stínem ženy plné života, jíž kdysi bývala.

Právě teď Ava ve svých šatech matky nevěsty vypadala skvěle, ale zdála se unavená a pohublá. To, že

se odstěhovala od Keitha, byl jen první krok k jejímu návratu do života. Piper usoudila, že se konečně začíná trochu vyrovnávat se zničujícím zármutkem. I události posledních měsíců si na matce rodu vybraly svou daň, což by jí však Piper nikdy neřekla. Ava byla o devatenáct let starší a Piper vždy toužila po její pozornosti a ocenění.

„Co to máš zas na sobě?“ zeptala se Ava, která k ní zezadu přistoupila. „Není tu sice moc velká sešlost, ale přece jen ses mohla trochu vhodněji obléknout.“

Piper se k sestře otočila, a tak jako vždy spolkla, co měla na jazyku. Ava nebyla moc dobře naložená, ale vzhledem k tomu, že ztratila svůj domov, manžela, a brzy zřejmě přijde i o svou firmu, tak se jí to Piper pokusila nezazlívát.

„Je to originální model v řeckém stylu,“ řekla Piper a naznačila ve vzduchu polibky na sestřiny tváře. „Zdály se mi pro tuto příležitost dokonalé, a když jsem poslala fotku Harley, řekla, že jsou moc hezké. Máš něco nového ohledně vyšetřování?“

„Ne, věřím, že Miles postupuje, ale jsou to zatím jen samé neověřené zprávy,“ odpověděla Ava.

„Jsou nějakí podezřelí?“ zeptala se Piper. Neznala žádné podrobnosti, pokud šlo o obchodní záležitosti, ale věděla, že Ava by se ráda opět ujala řízení firmy, aby se nějak zabavila. Ale v této ošidné situaci, byly tyto plány dost nejisté.

„Ano, ale nemůžu o tom mluvit,“ odpověděla Ava stroze. „Snad chápeš, že to nejsou věci, které je vhodné probírat na svatbě.“

„Máš pravdu, Avo.“ Přikývla a koutkem oka si všimla, že Zeke a Reagan na mě mávají. „Stavím se za tebou později. Chápu, že musíš procházet jako matka nevěsty mezi lidmi, zvláště když tu není Trent.“

Trentova smrt zanechala v jejich životech bolestné

prázdnou a Piper věděla, že otec stále chybí i Harley, která před bolestí utekla do Thajska, kde si založila vlastní firmu, jež nyní vzkvétala.

Piper si byla vědoma, že to, co sestře řekla, nebylo moc hezké, ale vždy ji vyprovokovala k tomu, že se chovala tak trochu jako... bezcitná mrcha. Otočila se, s myšlenkou, že se jí omluví, ale Ava už byla pryč. Občas si říkala, jestli se ještě najde někdo, kdo přiměje sestřino zamrzlé srdce, aby roztálo.

Piper se nechtěla vnucovat své neteři a jejímu novomanželovi, a tak zamířila k baru.

„Můžu tě pozvat na drink?“ zeptal se jí nějaký muž za zády. Jeho hlas byl zastřený, sexy, jako by vystoupil z fantazií, které byly motorem jejího umění.

Otočila se a uviděla, že přímo za ní stojí Brian Cooper. Byl vysoký přes metr osmdesát a jeho husté na krátko ostříhané tmavé vlasy dodávaly jeho tváři sílu, ostrost a mužnost. Měl bezstarostný úsměv a inteligentní pronikavý pohled. Už několikrát ji zval na kávu a ona pokaždé odmítla.

Měl přesně ty kvality, které ji přitahovaly: bystrý rozum a neskutečné charisma... a vrozenou schopnost přimět ji myslet na to, nač by myslet neměla. Byla si dobře vědoma jejich věkového rozdílu, a proto se rozhodla jeho zájem ignorovat.

Ale nešlo jen o to, že byl o jedenáct let mladší, ale byl také synovcem Keitha Coopera. Keith se stal z rodinného přítele příliš se vnučujícím přítelem Avy, a tím se to ještě víc komplikovalo. Piper dávala přednost jednoduchosti. Ve všem.

„Tady je pití zdarma,“ upozornila jej.

Povytáhl obočí. „Já vím. Usoudil jsem, že díky tomu nebude pro tebe tak snadné mě odmítnout.“ Byl přirozeně okouzlující, svým potutelným úsměvem jí vždy rozbušil srdce. Snažila se jej neodmítat

příliš okatě, ale jak už si všimla, byl velmi bystrý. „Měla bych chuť na tequillu, ale Ava by dostala záchvat, kdyby mě s ní viděla, tak si dám sauvignon blanc, prosím.“

„To vždycky děláš, co chce Ava?“ zeptal se. „Má zřejmě moc nad každým kolem sebe.“

„Včetně tvého strýce,“ připomněla mu Piper. Proslýchalo se, že Avino rozhodnutí se odstěhovat nene se moc dobře.

„Asi ano. I když já se s ním moc nevidám. Založil jsem si teď v Dallasu vlastní právní firmu,“ řekl a pak zasténal. „Fakt jsem to řekl nahlas?“

Musela se zasmát nad tím, jak to řekl. „Fakt jo.“

„Nechtěl jsem se vychloubat, jen jsem se pokoušel...“

„To je v pohodě. Co ty si dáš k pití?“ zeptala se, když postoupili v řadě k baru.

„*Grey Goose* s ledem,“ řekl.

„Sakra, začínám litovat svého rozhodnutí, že budu decentně upíjet bílé víno,“ postěžovala si.

„Tak buď sama sebou a dej si, co chceš,“ navrhl jí.

„Ale já nejsem příbuzný Avy Wingateové, tak se mi to radí.“

Piper ocenila Brianovo pochopení, ale zároveň jí připomněl, že už je to hodně dlouho, kdy se uvolnila a byla sama sebou. S touto myšlenkou přistoupila k baru a objednala jim oběma pití, pro sebe tequila.

Otočila se k Brianovi a podala mu sklenici, zatímco kráčeli pryč od baru směrem ke straně tanečního parketu. Kapela hrála, páry tančily, ale oni stáli dostatečně daleko, aby se navzájem slyšeli.

„Vidím, že mám na tebe špatný vliv,“ poznamenal Brian. „Ale nelituju toho. Na zdraví!“

„Na zdraví,“ řekla Piper a přitukla si s ním. I když jeho poznámku nijak nekomentovala, musela přiznat,

že tequilla jí chutná mnohem víc než bílé víno. A po pravdě řečeno, cítila se mnohem lépe, když se nesnažila být dokonalou sestrou, jak to dělávala pokaždé, když přijela do Royalu. Povzdechla si. Bylo jí čtyřicet a stále se pokoušela získat Avino uznání.

„Díky, žes mi připomněl, že je v pořádku se občas bavit. Trochu se stydím, že jsem na to nepřišla sama.“

Brian si vychutnával vodku, ale pil ji pomalu. Připadalo mu to jako celá věčnost, ale ve skutečnosti to bylo jen pár měsíců, kdy si poprvé všiml Piper Hollowayové. Vypadala originálně a zajímavě a pochopitelně byla úžasně vzrušující. Chtěl ji, pronásledovala jej ve snech, probouzel se vzrušený, prostě dělo se s ním něco, co už si myslel, že má dávno za sebou.

Scházel se s jinými ženami, vodil si je i domů, ale žádná jej nedokázala zbavit té neodbytné touhy po Piper. Byl si jistý, že to je jen chtíč, a čím víc jej odmítala, tím víc se utvrzoval v tom, že ji musí dostat.

Možná se mýlil, a to jiskření mezi nimi opadne, poté co si dají drink. Jeho intuice, která jej jen málokdy zklamala, mu však říkala, že si dělá marné naděje.

A Piper nebylo vůbec snadné získat, ač se o to vážně snažil.

Popoháněla jej zraněná hrdost?

Doufal, že v tom je něco víc, ale teď, když tu vedle ní upíjel vodku a konečně měl příležitost se s ní bavit, bylo mu to vcelku jedno.

Neměli toho vsutku mnoho společného, konečniců ona byla svobodomyšlná umělkyně a on byl vysoce postavený rodinný právník, ale copak se neříká, že se protiklady přitahují?

Pomalou po ní znovu přešel očima.

Piper měla tvůrčího ducha, který se projevoval nejen krátkými šikmo střiženými vlasy, tento měsíc

je měla tmavohnědé a delší vepředu než vzadu, ale i zářivě safírově modrými šaty v řeckém stylu s hlubokým výstřihem do věčka, který odhaloval vnitřní křivky jejích svůdných nader.

Byla vysoká něco přes metr sedmdesát a měla ještě vysoké podpatky, čímž získala dalších pár centimetrů, aby mu mohla pohlédnout přímo do očí. Sledoval ji, jak si vychutnává tequila, jak přivírá oči, když se napije. V tom způsobu, jak si vychutnávala nápoj, bylo něco mocně erotického. Věděl, že musí zůstat v klidu, ale nedokázal myslet na nic jiného, než jak by se mu líbilo, kdyby pokračovali v popíjení u něj doma.

Bože, viděl ji, jak před ním stojí nahá. Sakra... jen ta samotná myšlenka mu způsobila erekci. Zemitá a smyslná, skutečná moderní bohyně, proč by mu mělo záležet na tom, že se jejich rodiny odcizily?

„Před pár týdny jsem se stavil ve tvé galerii, ale nebyla jsi tam,“ jakmile to Brian řekl, uvědomil si, že by měl vylepšit svůj repertoár. Napřed se vytahuje a teď tento neohrabaný konverzační manévr.

„Byla jsem mimo město,“ odpověděla. „Nemohla jsem tušit, že se stavíš.“

„Jistě... asi jsem měl předem zavolat.“

„To většinou pomůže.“

„Ale ty jsi stejně nebyla moc ochotná se se mnou setkat,“ připomněl jí. „Zval jsem tě na kafe už u Ze-kea.“

Zčervenala a sklonila hlavu ke straně. „Mám-li být upřímná, nevím, co si o tobě myslet. Nelíbí se mi, jaký má po Trentově smrti Keith vliv na mou sestru. Bála jsem se, jestli nejsi z podobného těsta.“

To byl přímý útok, ale dalo se to čekat. Byla obezřetná a nemohl se jí divit. Ač nebyli Montekové a Kapuleti, jejich rodiny si nebyly zdaleka tak blízké jako před Trentovou smrtí.

Díky tomu, že se kamarádil se Zekem, byl si vědom, že v Avině rodině není jeho strýc moc oblíbený. Po pravdě řečeno, i jemu samotnému se zdálo poněkud nevhodné, jak brzy po Trentově smrti se Keith o Avu začal zajímat. Ale Ava asi potřebovala někoho, o koho by se mohla opřít.

„Já nejsem on, ale chápu, jak to myslíš,“ řekl.

„Díky,“ odvětila suše.

Zasténal a uvědomil si, že buď potřebuje další vodku, nebo jen přestat mluvit. Hudba se změnila na jeden z těch skupinových tanců, *Electric Slide*, a Piper pohlédla směrem k němu. „Tuhle písničku miluju. Chceš si zatančit?“

„Neumím tancovat,“ přiznal se.

„Tak se uvidíme později,“ řekla, podala mu prázdnou sklenici a zamířila na parket. Stál tam a sledoval, jak se pohybuje. Na tváři měla úsměv, který rozzářil celou místnost. Tančila svižně a ladně, držela za ruku svého prasynovce Daniela a ukazovala mu kroky.

„Proč tu takhle stojíš, místo, abys tančil s dívkou, kterou už měsíce uháníš?“ zeptal se ho Zeke.

„Neumím tančit,“ zopakoval svému příteli. „Jsem nemehlo a nebyl jsem dnes moc obratný ani v konverzaci, tak nechci ztratit další body.“

Zeke jen potřásl hlavou. „Electric Slide taky zrovna nemusím, ale když tvá paní chce být na parketě, máš tam být i ty.“

„Není to žádná moje paní,“ zamručel Brian.

„A nikdy nebude, když tu budeš stát jako dřevo,“ upozornil jej Zeke. Odešel, aby vyhledal Reagan a o pár minut později už oba tančili s ostatními.

Brian nebyl z těch, které odradí překážky, a rozhodně se nenechá zastrašit jedním tancem.

Jedním hltém dopil vodku, odložil sklenici na ták právě procházejícímu číšníkovi a šel na to.

Připojil se ke skupině tanečníků vedle Daniela. „Můžeš mi ukázat, jak se to dělá?“

„Jasně,“ řekl čtyřletý kamarád. A pak mu Daniel začal předvádět kroky a k Brianově překvapení to byla vlastně nakonec legrace.

Piper po něm pokukovala, smála se, když se vydali s Danielem opačným směrem a téměř vrazili do řady za nimi. Konečně hudba skončila a Brian se sklonil, aby Danielovi poděkoval. Chlapeček byl velmi šťastný, že mohl na chvíli zazářit na svatební oslavě svých rodičů. Vypadal rozkošně, ve fraku, kovbojských botách a stetsonu.

„Vážně jsi mi pomohl, jsem tvým dlužníkem, kamaráde,“ řekl Brian.

„Mám rád křupavé bonbony s náplní,“ odvětil Daniel s úsměvem.

„Budu to mít na paměti.“ Začali hrát pomalejší píseň a Brian se zadíval na Piper. „Zatančíš si se mnou?“

„Nemohu tě odmítnout, po tom, co sis vytrpěl při předchozí skladbě,“ řekla, vzala jej za ruku a vklouzla mu do náruče.

Tělem mu projelo zachvění a krev mu začala prudčeji proudit v žilách. Nejvíce ze všeho by si přál ji odvést k sobě domů, ale tušil, že ženě, kterou bylo těžké přimět jen k tomu, aby se s ním napila, by to asi připadalo moc rychlé. Jde na to moc zhurta? Nedokázal však taktizovat, když o něco stál.

A vážně stál o to, dostat Piper do postele. Z dnešního setkání však pochopil, že je plachá.

Vzbudit důvěru potřebuje čas a Brian nikdy nebyl moc trpělivý, ale kvůli Piper byl ochoten se přemoci. Chtěl zjistit, proč jej tolik přitahuje. Od toho jej nemohlo nic neodradit. Ta přitažlivost v něm probouzela žárlivost, ale chtěl ten oheň jen přiživit, ne za sebou zanechat jen popel a spáleniště.

Piper by ráda předstírala, že ji Brian Cooper nezájímá, ale poté co s ním strávila nějaký čas na parketě, věděla, že je to lež.

Na zahradě Everettova ranče postavili velký stan, který byl uvnitř osvětlen zářivými světly a všude kolem byla rozmístěna topná tělesa, aby zahnala listopadový chlad. Bylo zde plno lidí, které znala celý život, ale po tom, co si rodina v poslední době prožila, si uvědomila, že tito lidé, kteří stáli po jejich boku a nezavrhlí je, jsou jejich opravdoví přátelé.

Brian byl jedním z nich. Pomáhal Zekeovi a Reagan, její synovec jí řekl, jak moc to pro ně znamená. A pak tu byla ta neskutečná sexuální přitažlivost, která se projevila od první chvíle, kdy se setkali, i když se ji ona snažila ze všech sil ignorovat. Tento druh vášně si ponechávala pro své umění. Bylo to tak bezpečnější. Pokud šlo o muže, nikdy se do ničeho nevrhala po hlavě a s Brianem se jí nezdálo bezpečné popustit uzdu své touze.

Ale když ji držel kolem pasu a její ňadra se mu při tanci otírala o hrud, byla ve velkém pokušení veškerou opatrnost odhodit. V tom, jak se jí dotýkal bylo cosi... *elektrického*, a navzdory jeho tvrzení, že neumí tančit, se svíjel do rytmu celkem obratně.

Začínala pocíťovat neklid. V Dallasu se jí to nestávalo, protože tam měla svůj ustálený program. Ale zde v Royalu, když všude kolem ní byl chaos, měla pocit, že se všechno mění... Možná i ona se měnila. Začalo to tím, že si poručila tequilu. Dlouho se snažila být součástí společnosti, jíž se měla dle přání Avy přizpůsobit.

A teď byla v pokušení udělat něco bláznivého...

Ale jakkoliv mocně ji Brian přitahoval, věděla, že to není muž pro ni. Byl jen rodinný přítel. Daleko víc než „strýček“ Keith, kterému neteře a synovci

nedůvěřovali, poté co se vnutil do Avina života po smrti jejich otce. Měla by být podobně nedůvěřivá i k Brianovi?

„Dáš si další drink?“ zeptal se, když píseň skončila.

„To by bylo skvělé,“ řekla trochu zdráhavě.

„Piper, máš chvíli?“ zeptala se jí Lauren Robertsová, poté co k ní přistoupila.

„Jen běž,“ řekl Brian. „Dojdu pro pití a najdu si tě.“ Zamířil k baru a ona za ním hleděla a obdivovala střih jeho obleku.

Uklidni se, děvče.

„Co pro tebe můžu udělat?“ zeptala se Piper a naklonila se k Lauren. Hnědovlasá kráska byla známá svými úžasnými pojízdnými bufety a její asistentka se zmínila, že Lauren bude brzy otvírat vlastní restauraci.

„Byla jsem ve tvé galerii, byla jsi zrovna někde mimo, a viděla jsem tam spoustu věcí, které se mi líbily. Tvá asistentka mi řekla, že bude lepší, když si promluvíš s tebou, abys byla v obraze, co přesně chci,“ řekla Lauren. „Vím, že svatební oslava není právě vhodné místo na podobné hovory, ale doufala jsem, že tě tu zastihnu, abych nemusela jezdit příští týden znovu do Dallasu. Nevadí ti to?“

Piper zamítavě zavrtěla hlavou. „Jasně že ne. Ráda si povídám o umění a najít nějaké kousky, které by se hodily do vaší restaurace, bude zábava. Myslím, že se někdo zmínil, že to bude ve stylu „z farmy přímo na stůl“?

„Ano, chci nakupovat jídlo převážně z místních zdrojů,“ řekla druhá žena.

„Myslím, že by bylo dobré, kdyby výzdoba byla také od místních umělců,“ přemítala Piper nahlas. „Znám pár kolegů, na které se mohu obrátit, aby mi